

Sag C-425/22

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

28. juni 2022

Forelæggende ret:

Kúria (Ungarn)

Afgørelse af:

7. juni 2022

Sagsøger:

MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt.

Sagsøgt:

Mercedes-Benz Group AG

[Udelades]

Kendelse afsagt af Kúria (øverste domstol, Ungarn), for hvilken der er iværksat kassationsappel

[Udelades]

Sagsøger: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. ([udelades] Budapest [udelades])

Sagsøgt: Mercedes-Benz Group AG ([udelades] Stuttgart, Tyskland)

Tvistens genstand: Erstatningssøgsmål

Appellant: Sagsøger

Retten i anden instans [udelades]:

Fővárosi Ítéltábla (den regionale appeldomstol i Budapest, Ungarn) [udelades]

Retten i første instans [udelades]:

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn)
[udelades]

Konklusion

Kúria (øverste domstol) forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Når et moderselskab anlægger en erstatningssag på grund af et andet selskabs konkurrencebegrænsende adfærd med henblik på at opnå erstatning for den skade, som denne adfærd udelukkende har forvoldt dets datterselskaber, skal retternes kompetence da fastlægges på grundlag af moderselskabets hjemsted som det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 14. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter »Bruxelles Ia-forordningen«)?

2. Er det relevant for anvendelsen af Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), at visse af datterselskaberne ikke tilhørte moderselskabets koncern på tidspunktet for de forskellige erhvervelser, der er genstand for tvisten?

[Udelades]

Begrundelser

Sagens genstand og relevante faktiske omstændigheder

- 1 I sin endelige afgørelse, der blev vedtaget den 19. juli 2016 i konkurrencesag AT.39824 – Lastbiler, fastslog Europa-Kommissionen, at sagsøgte, der har hjemsted i Tyskland, sammen med andre virksomheder havde deltaget i et kartel mellem den 17. januar 1997 og den 18. januar 2011 ved at aftale bruttolistepriser for mellemstore lastbiler (mellem 6 og 16 tons) og tunge lastbiler (over 16 tons) i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvilket udgjorde en vedvarende overtrædelse af forbuddene i artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter »TEUF«) og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- 2 Sagsøger, der er et aktieselskab med hjemsted i Ungarn og noteret på børsen i Budapest, har den endelige kontrol over de selskaber, der tilhører MOL-koncernen. Sagsøger er majoritetsaktionær eller udøver på anden måde den fulde kontrol over flere selskaber, f.eks. MOLTRANS, der har hjemsted i Ungarn, INA, der har hjemsted i Kroatien, Panta og Nelsa, der har hjemsted i Italien, ROTH, der

har hjemsted i Østrig, og SLOVNAFT, der har hjemsted i Slovakiet. I den overtrædelsesperiode, som Europa-Kommissionen har fastslået i den anfægtede afgørelse, erhvervede disse datterselskaber af sagsøgeren indirekte fra sagsøgte, enten som ejere eller som leasingselskaber, i alt 71 lastvogne i forskellige medlemsstater.

- 3 Sagsøger har i stævningen nedlagt påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale 530 851 EUR med tillæg af renter og tilknyttede omkostninger, idet sagsøger har gjort gældende, at det var det beløb, som sagsøgers datterselskaber havde betalt for meget for de forskellige lastbiler på grund af det priskartel, som Europa-Kommissionen havde konstateret. Som kontrollerende medlem af selskabskoncernen og under påberåbelse af princippet om økonomisk enhed ønskede sagsøger selv at gøre datterselskabernes erstatningskrav gældende i søgsmålet. På grundlag af artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen mente sagsøger, at den kompetente ret var den ret, hvor sagsøgeren havde sit hjemsted, som det sted, hvor centret for koncernens økonomiske og finansielle interesser er beliggende, og derfor som det sted, hvor skadetilføjelsen i sidste ende var foregået. I sin egenskab af kontrollerende selskab i sin koncern anså sagsøger de skader, som dens datterselskaber var påført, som sine egne.
- 4 Sagsøgte gjorde gældende, at retten savnede kompetence, og bestred, at den påberåbte bestemmelse kunne begrunde rettens kompetence.
- 5 Retten i første instans afsagde ex officio en kendelse om, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse. Den fremhævede heri, at den særlige kompetenceregulering i Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), i overensstemmelse med den relevante praksis fra Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) skal fortolkes indskrænkende, idet den kun kan anvendes i tilfælde af en særlig tæt forbindelse. Retten i første instans påpegede, at det i dette kartels tilfælde ikke var muligt at fastslå, hvor skadetilføjelsen er foregået, da sagen omfattede en række kontrakter, der blev indgået på møder og ved drøftelser i forskellige medlemsstater. Retten i første instans udledte heraf, at det skulle undersøges, om Ungarn kunne identificeres som det sted, hvor skadetilføjelsen var foregået. I denne henseende fastslog retten i første instans, at sagsøgerens tab faktisk bestod i en såkaldt ren økonomisk skade, og henviste på denne baggrund til fortolkningen i Domstolens dom af 10. juni 2004, Kronhofer (C-168/02, EU:C:2004:364), hvorefter den blotte omstændighed, at sagsøgeren har lidt økonomisk skade som følge af et tab af en del af sin formue, som er indtrådt i en anden kontraherende stat, ikke gør det muligt at anse sagsøgerens bopæl (i det foreliggende tilfælde dennes hjemsted) for det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Retten i første instans fremhævede ligeledes, at Domstolens afgørelser om erstatningssøgsmål for skader, der skyldes en overtrædelse af konkurrenceretten, ikke finder anvendelse på sager om retternes kompetence, eftersom det i den foreliggende sag ikke er sagsøger, men selskabets datterselskaber med hjemsted i andre EU-medlemsstater, der har erhvervet lastbilerne, og som faktisk har lidt skade som følge af en fordrejning af prisfastsættelsen. I mangel af en passende tilknytningsfaktor skaber sagsøgerens hjemsted, som det kontrollerende medlem af koncernen, således ikke

en tilstrækkelig tæt forbindelse mellem tvistens genstand og de ungarske domstole, hvorfor der ikke er grundlag for at anvende kriteriet om kompetence baseret på sagsøgerens hjemsted.

- 6 Retten i anden instans, som sagsøgeren appellerede til, stadfæstede ved kendelse den afgørelse, der var truffet i første instans. Efter at have undersøgt begrundelsen for appellen udtalte retten i anden instans følgende: lastbilerne blev ikke erhvervet af sagsøger, men sagsøger har i stævningen alene gjort gældende, at det, der er relevant for tildeling af retternes kompetence, er centret for sagsøgers interesser og økonomiske aktiviteter, således at skadetilføjelsen ifølge sagsøgeren er foregået på det sted, hvor sagsøgeren, som koncernens moderselskab, har sit hjemsted. Idet retten i anden instans supplerede førsteinstansrettens begrundelse, bemærkede den, at princippet om økonomisk enhed ifølge Domstolens retspraksis kun kan anvendes til at fastslå ansvaret for overtrædelse af konkurrenceretten, og at den ikke kan fortolkes modsætningsvis i forhold til den skadelidte. Ifølge retten i anden instans støttes sagsøgerens standpunkt heller ikke af de retsafgørelser, som denne påberåber sig. Retten i anden instans bemærkede, at det relevante sted i henhold til Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), er det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, og at dette sted skal fastlægges på grundlag af det skadelidte [selskabs] hjemsted og ikke ud fra [det kontrollerende] selskabs hjemsted eller omstændighederne ved den transaktion, som det har gennemført. Af denne grund var den nævnte ret af den opfattelse, at hverken begrebet virksomhed eller princippet om økonomisk enhed, som sagsøgeren har påberåbt sig, er relevant for tildelingen af retternes kompetence, og det har ifølge retten i anden instans ingen betydning for spørgsmålet om retternes kompetence, hvilken enhed der kontrollerer skadelidte. I lighed med retten i første instans fastholdt retten i anden instans, at det i den foreliggende sag ikke var sagsøgeren, der købte og betalte for de lastbiler, der var genstand for kartellet, men dennes datterselskaber, og at skadetilføjelsen derfor ikke blev forvoldt mod sagsøgeren, men mod dennes datterselskaber. Retten i anden instans tilføjede, at i overensstemmelse med Domstolens fortolkning i dommen af 21. maj 2015, CDC Hydrogen Peroxide (C-352/13, EU:C:2015:335), er kompetencen for den ret, der behandler sagen, begrænset til den skade, der er lidt af den virksomhed, som har hjemsted på dens område, således at den tilknytningsfaktor, der består i det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, ikke kan ændres, navnlig ved at den skadelidte anvender princippet om økonomisk enhed, som ikke er anerkendt i henhold til reglerne om retternes kompetence.
- 7 Sagsøgeren har iværksat kassationsappel af den endelige kendelse og nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen, og at det bestemmes, at proceduren skal fortsætte for de retter, der tidligere har behandlet den. Sagsøger har gjort gældende, at disse retter har fortolket artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen forkert og har henlagt sagen ulovligt. Sagsøger finder, at princippet om økonomisk enhed også er relevant for fastlæggelsen af retternes kompetence, da sagsøger som enekontrollerende selskab i koncernen fastlægger den økonomiske strategi for de selskaber, der indgår i koncernen, hvorved sagsøger er direkte berørt af disse selskabers rentable eller tabsgivende drift. Begrebet virksomhed

skal derfor fortolkes ensartet. Sagsøger har i detaljer redegjort for Domstolens praksis vedrørende retternes kompetence i erstatningssøgsmål for overtrædelse af konkurrenceretten. Sagsøger har tilføjet, at retten i anden instans har anlagt en urigtig fortolkning af dommen i sagen CDC Hydrogen Peroxide, for selv om erhvervelsen af de pågældende fordringer reelt ikke, således som Domstolen fastslog i denne sag, havde til formål at indbringe de forskellige krav for den samme ret, bestod en sådan forbindelse netop som følge af begrebet økonomisk enhed.

- 8 I sit svarskrift under appelsagen har sagsøgte nedlagt påstand om stadfæstelse af den endelige kendelse. Da sagsøger ikke har erhvervet en eneste af de lastbiler, der var omfattet af kartellet, er det ikke sagsøgeren, der har lidt skaden. Princippet om økonomisk enhed, som sagsøger har påberåbt sig, kan ikke fortolkes på den måde, som hævdet af sagsøger, og er uden retsgrundlag og er ej underbygget af Domstolen, som i ingen af sine afgørelser giver mulighed for at anvende dette princip på den skadelidte, og heller ikke for eksempel i sin dom af 6. oktober 2021, Sumal (sag C-882/19, EU:C:2021:800), afsagt efter afsigelsen af den endelige kendelse. Ifølge sagsøgte støtter sidstnævnte dom på ingen måde sagsøgers anvendelse af princippet om økonomisk enhed. Sagsøgte har gentaget de argumenter, den tidligere har fremført vedrørende de relevante afgørelser fra Domstolen, og som i det væsentlige svarer til de lavere retsinstansers fortolkning.

National lovgivning og EU-retten

- 9 I henhold til artikel 101, stk. 1, TEUF er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det indre marked, uforenelige med det indre marked og forbudt.
- 10 I henhold til artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen kan en person, der har bopæl i en medlemsstat, sagsøges i en anden medlemsstat i sager om erstatning uden for kontrakt ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.
- 11 I henhold til § 240, stk. 1, i a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (lov nr. CXXX af 2016 om civil retspleje), afslutter retten ex officio sagen i enhver af dens faser:
- b)* når der ikke findes et grundlag for at tillægge de ungarske domstole kompetence, hvorved kompetencen dog kan baseres på sagsøgtes fremmøde i sagen, men
- ba)* sagsøgte har ikke indgivet svarskrift, eller
- bb)* sagsøgte har fremsat en indsigelse om, at retten ikke er kompetent.

Domstolens praksis

- 12 Domstolen har hidtil flere gange i sin retspraksis undersøgt spørgsmål om retternes kompetence i forbindelse med søgsmål med påstand om erstatning for skader, der er forårsaget af et kartel.
- 13 I sag C-352/13, CDC Hydrogen Peroxide, fremhævede Domstolen i forbindelse med fastlæggelsen af stedet for den skadevoldende begivenhed, at tildeling af kompetence på grundlag af dette kriterium afhænger af, om der inden for jurisdiktionen for den ret, ved hvilken sagen er anlagt, identificeres en konkret begivenhed, hvorunder den ulovlige aftale enten blev endeligt indgået, eller der blev truffet et arrangement, som i sig selv var den skadevoldende begivenhed for den skade, der hævdes at være lidt af køberen (dom af 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, sag C-352/13, EU:C:2015:335, præmis 50). Eftersom de aftaler, kartellet i den foreliggende sag består af, blev indgået successivt på forskellige steder og på forskellige måder, kan kompetencen ikke fastlægges på denne måde. I denne henseende er skadetilføjelsen foregået (opstået) på det sted, hvor den skadevoldende begivenhed har sine skadelige virkninger.
- 14 I sin dom i sagen flyLAL-Lithuanian Airlines, C-27/17, fastslog Domstolen, at det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, ikke kan fortolkes så bredt, at det omfatter ethvert sted, hvor der kan opstå skadevirkninger af et forhold, som allerede har forvoldt en skade, der faktisk er indtrådt et andet sted, det vil sige, at den ikke omfatter det sted, hvor skadelidte har lidt en økonomisk skade som følge af en skade, der oprindeligt er indtrådt og lidt af ham i en anden medlemsstat (dom af 5.7.2018, flyLAL-Lithuanian Airlines, sag C-27/17, EU:C:2018:533, præmis 32).
- 15 Sag C-451/18, Tibor-Trans, var den første anmodning om præjudiciel afgørelse i det såkaldte lastbilkartel, som også ligger til grund for den foreliggende sag. I dom af 29. juli 2019, Tibor-Trans, sag C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 25, fremhævede Domstolen, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået« både omhandler stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed, der ligger til grund for denne skade, således at sagsøgte efter sagsøgerens valg kan sagsøges ved retten på det ene eller det andet af disse to steder. Domstolen fastslog endvidere, at den hævdede skade, der var gjort gældende i hovedsagen [i den nævnte sag], hovedsageligt var et resultat af meromkostninger betalt som følge af kunstigt høje priser og derfor synes at være den umiddelbare følge af overtrædelsen i henhold til artikel 101 TEUF og således udgør en direkte skade, der gør det muligt at begrunde, at retterne i den medlemsstat, på hvis område denne skade er indtrådt, har kompetence (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, sag C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 31). Når det marked, der påvirkes af den konkurrencebegrænsende adfærd, befinder sig i den medlemsstat, på hvis område den påståede skade hævdes at være indtrådt, befinder stedet for skadens indtræden med hensyn til anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen sig i denne medlemsstat (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, sag C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 33). Denne løsning opfylder således kompetencereglerens mål om nærhed og forudsigelighed, for det første

fordi retterne på det påvirkede marked er bedst placeret til at behandle sådanne erstatningssøgsmål, og for det andet fordi en erhvervsdrivende, der udøver konkurrencebegrænsende adfærd, med rimelighed kan forvente at blive sagsøgt ved retterne på det sted, hvor den pågældendes adfærd har fordrejet reglerne om en sund konkurrence (dom af 29.7.2019, Tibor-Trans, sag C-451/18, EU:C:2019:635, præmis 34).

- 16 I sag C-30/20, Volvo m.fl., udviklede Domstolen sin praksis, idet den fastslog, at Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), skal fortolkes således, at der inden for det marked, der berøres af hemmelige aftaler om prissætning og prisstigninger for varer, foreligger international og stedlig kompetence til på grundlag af det sted, hvor skaden er indtrådt, at træffe afgørelse i et søgsmål med påstand om erstatning for skade, der er forvoldt ved disse aftaler, som er i strid med artikel 101 TEUF, for enten den ret, inden for hvis værneting den virksomhed, som hævder at have lidt skade, har købt de varer, der er berørt af de nævnte aftaler, eller – i tilfælde af, at denne virksomhed har foretaget køb flere steder – den ret, inden for hvis værneting virksomhedens vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende (dom af 15.6.2021, Volvo m.fl., sag C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 43).
- 17 Domstolen har i sag C-882/19 fastslået, at et offer for en virksomheds konkurrencebegrænsende praksis kan anlægge et erstatningssøgsmål mod et moderselskab, som Kommissionen har pålagt sanktioner for denne praksis i en afgørelse, eller mod et datterselskab til dette selskab, som ikke er omfattet af denne afgørelse, når de tilsammen udgør en økonomisk enhed (dom af 6.10.2021, Sumal, sag C-882/19, EU:C:2021:800, præmis 67). Når det marked, der påvirkes af den konkurrencebegrænsende adfærd, befinder sig i den medlemsstat, på hvis område den angivelige skade hævdes at være indtrådt, bemærkes, at stedet for skadens indtræden med hensyn til anvendelsen af artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen, befinder sig i denne medlemsstat (dom af 6.10.2021, Sumal, sag C-882/19, EU:C:2021:800, præmis 66).

Baggrunden for den præjudicielle forelæggelse for Domstolen

- 18 Kúria (øverste domstol) finder det nødvendigt at få besvaret de præjudicielle spørgsmål både med henblik på at løse den tvist, som er indbragt for den, og med henblik på en ensartet fortolkning og anvendelse af artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen. Der findes ingen fast retspraksis fra Domstolen på dette område, og de mulige svar kan heller ikke antages at bevirke, »at det ikke er plads til fortolkningstvivil« (dom af 6.10.1982, Sri CILFIT m.fl., Sag C-283/81, EU:C:1982:335, præmis 21).
- 19 Ifølge den ret i anden instans, der har behandlet den foreliggende sag, har de ungarske retter ikke kompetence til at påkende den tvist, som moderselskabet har anlagt. Det ville efter denne rets opfattelse være i strid med principperne om procesøkonomi og effektivitet, hvis de ungarske retter skulle tage stilling til krav om erstatning til selskaber, hvoraf størstedelen har hjemsted i udlandet, som følger

af aftaler om motorkøretøjer, der er indgået uden for Ungarn. Sagsøgeren kan heller ikke anses for indirekte erhverver af lastbilerne, og skaden er ikke indtrådt i moderselskabet, men i dets datterselskaber. Moderselskabet kan kun lide økonomisk skade, hvilket ikke kan danne grundlag for kompetencen for retten på det sted, hvor selskabet har sit hovedsæde, som det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået. Sagsøger har til støtte for sin påstand om tildeling af kompetence til de ungarske domstole ikke påberåbt sig erhvervelser foretaget i Ungarn, men har henvist til centret for koncernens økonomiske aktiviteter og interesser, hvilket ikke kan danne grundlag for den kompetence for retterne, der er fastsat i artikel 7, nr. 2), i Bruxelles Ia-forordningen.

- 20 Det er ubestridt, at Domstolen i sin retspraksis har udviklet princippet om økonomisk enhed, hvorefter offeret for en konkurrencebegrænsende praksis kan anlægge erstatningssøgsmål mod en af de juridiske enheder, der er medlem af den pågældende koncern. Med henblik på at sikre en effektiv overholdelse af konkurrenceretten har offeret således mulighed for at anlægge et erstatningssøgsmål mod enten moderselskabet eller et af dets datterselskaber, uafhængigt af hvilket af disse selskaber Kommissionen i sin afgørelse konkret har holdt ansvarlig for overtrædelsen af konkurrenceretten (dom af 6.10.2021, Sumal, sag C-882/19, EU:C:2021:800).
- 21 Domstolens retspraksis er ligeledes ensartet, idet medlemmerne af kartellet ikke kan være uvidende om den omstændighed, at køberne af de pågældende varer er etableret på det marked, der er berørt af den ulovlige praksis, og derfor på grundlag af kravet om forudsigelighed må forvente, at der kan anlægges sag mod dem i en hvilken som helst af de berørte medlemsstater (dom af 15.7.2021, Volvo m.fl., sag C-30/20, EU:C:2021:604, præmis 38 og 42).
- 22 Domstolen har imidlertid endnu ikke udtalt sig om, hvorvidt princippet om økonomisk enhed også gælder for skadelidte i forbindelse med fortolkningen af Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2).
- 23 Kúria (øverste domstol) har heller ikke udtalt sig om det forelagte retsspørgsmål i en sag, selv om flere sager, der har en lignende genstand, aktuelt verserer for den, således at den ikke kan undgå at skulle afgive et svar.
- 24 Kúria (øverste domstol) finder, at det karakteristiske ved den foreliggende sag er, at de lavere retsinstanser, henset til sagsøgtens indsigelse om manglende kompetence for retterne, besluttede at henlægge sagen bl.a. med den begrundelse, at moderselskabet ikke har lidt et tab, og at moderselskabet ikke kan påberåbe sig den skade, dets datterselskaber har lidt som indirekte skade. Selv om disse spørgsmål vedrører sagens realitet, er deres besvarelse nødvendig med henblik på at afgøre, hvilken ret der er kompetent, da det udgør et indledende spørgsmål om, hvorvidt moderselskabets hjemsted kan danne grundlag for de ungarske retters kompetence som det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået som omhandlet i Bruxelles Ia-forordningens artikel 7, nr. 2), dvs. om og hvordan princippet om økonomisk enhed kan anvendes modsætningsvis.

- 25 Det er ligeledes karakteristisk for de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag, at i den periode, hvor det priskartel, der blev fastslået i Europa-Kommissionens afgørelse, var aktivt, tilhørte ikke alle datterselskaberne moderselskabet, således at de heller ikke indgik i koncernen, da de foretog deres omtvistede erhvervelser. For det tilfælde, at Domstolen måtte anse moderselskabets hjemsted for en retlig faktor, der gør det muligt at tillægge retterne kompetence til at påkende krav om skade lidt af dets datterselskaber som det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået, opstår spørgsmålet, om det er af betydning, at ikke alle selskaberne tilhørte moderselskabet på det tidspunkt, hvor skadetilføjelsen foregik.

[Udelades]

Budapest, den 7. juni 2022.

[underskrifter]

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT